

نووسینی : نیرسکین کاندویل

نازاد حه مه شه ریف

له ئینگلیزی به وه کردوویه به کوردی

به هیواشی به سهر ریگادا ، له به ره به یانه بی رهنگه که دا ده رویشتن و ده تووت تارمایی یه له کاروانی دریزی شه و جی ماون . جووله له له شیانا نه ده بینراو گهرچی یش پاکانیان به سهر نه و خو له بوکه دا ده کیشا که به و خیرایه ی له پشتیان به رز ده بووه ده نیشته وه . له گه له هه ر شاقاویکا چاویان به رز ده کرده وه ، له ئاسویان ده روانی بو ده رکه وتنی یه که م تاله تیشکی سوور .

ئافره ته که لیوی ژیره وه ی خوی به تووندی ده گه زیه وه . نه مه ش ئازاری ده دا ، به لام تاقه ریگایه ک بوو بو ته وه ی هه نگاویک به ره و پیشتر بروت . له وه ی زیتر له ده ست نه ده هات لنگه ماندووه کانی میل به میل به دوای خویدا بکیشی ، ناوه ناوه نووزه به کی لیوه ده هات به لام هه رگیز به ده نگ نه ده گریا .

هستاو به را کر .. هه کو چه ق .. چه قا هستاو به را گهشتیه ، گو هیت خه لکی .. مروفتی ل ملی چه بی گوئی :

- هو خالو ، قه لینا خو به ردی .. نه وچ چه ق چه قه .

- من گه له ک ژ ته منه ته .. زلکی خونه مه زیخه .. بلا هه رد به ریکا ته دا بیت .

- خالو .. چو مه زاختن تیدا نینه .. قه لینا خو به ردی چه ق چه قا هستاو به را له سه ره مه هه له نه که .

- هی .. هی خالو .. نه و چه ق چه قه لنگ ته نه خوش .. لنگ من خوش ده نگه .. خوشیا کیشانا قه لینا من ژوی پیشی به بی ژ چه ق چه قا هستاو به را بهیته ژه نین .

- ب که یفا ته به .. دیاره تو هه ر ئیکی دزانی . خو بوسیده نه که .. نه زدی قه لینا ب ئاگری خو به رده منی .. خالو هه ما قی جاری ژی .. من ب ئاگری ته به ردایی .. جاره کا دی .. ئیکا دی .. هه ردی ل هستاو به ری خوز قه م .

ره شوی .. ب ده ست ژه نینا هستاو به ری خو کر .. مروفتی ل پشت روینشتی لی کره هه وار :

- نه قه خودی ژ کیفه تو کری به به لا مه .

- بو خالو ؟ ره شوی به رسقا وی دا .

- جارا ئیکی هه کو ، کچک و کورک گه هشتینه ئیک ده رسوکیت ته ، نه هیلا نه ز ببینم .. ئو نوکه ژی چه ق .. چه قا هستاو به ری ته ، نه هیلا گوئی خو بده مه وان .. کا چ دبیزنه ئیک .

- ما ته گوئی نه بو .. چ دگوته ئیک ؟

- ما چه ق .. چه قا ته هیلا ؟

- بلا دلی ته نه مینیت .. نه ز دی بو ته بیژم . کچکی دگوته کورکی .. مروفتی روینشتی شه رم ناگه ن .. هنده به ری خو دده نه مه .. نه وان چو نه دیتیبه .

ده منی مروفتی روینشتی گول فان ناخفتنیت دویمه هی بی ، هه میا به ردا که نیی .

جاره کا دی هول رون بو قه .. په ردا سه پی وه ک خو ما بی شکل .. ره شو را بو قه ول هولی ده رکه فت پشتی کادییا قه لینا لدیف وی کریه مژ .. لگه ل خود گوت : هنگ هه می ده قن .. هند به حسی هستاو به رو ده رسوکا من بکه ن .. نی هنگ نزانن .. نه ز کریفتی خوینی مه بو هستاو به رو ده رسوکا خو .. نه ری دا ده رکه شم ، شولا من لقیزه نینه .. نه وجهی هستاو به رو ده رسوکا من قه دری خو لی نه بیت .. دفتی نه ژی لی نه بم ...

«کاتی ئەو هاتوو بوه ستین و دیسان بعه سینه وه» رینگ
ووتی .

ژنه که وه لامي نه دایه وه .

به رده وام بوون له روشتن .

له سه ر دونده ی گردیک ، رووبه رووی روژ بوونه وه .
دونده ی ئەم گرده نزیکه ی چاره کی هه ورازه که بوو ، هر
ده تگوت دهمی چه قویه له نیو ئاسویه رووته نه بی دره خته که دا
قیت بوته وه نشیوایی ئەو هه ورازه به دولیک کوتایی ده هات که
به و ته مه داپوشرا بوو که له زهوی به رز ده بووه . چند خانوو
کیلگه یه که به ده که وتن ، به لام ئەو ونده دوور بوون ته نانه ت
له نیو ته مه چره که دا نه ده ناسرانه وه . دوو که له
له دوو که لکیشه کانی ئەم خانوانه به رز ده بووه .

روث ته ماشایه کی پیاوه که ی ته ک خوی کرد . تاله
سووره کانی خور دهمو چاوه سیسه که ی به رهنگی خوین
ده رازانده وه . به لام هیشته اش چاوه کانی ماندووو بی گیان
بوون . واده هاته به رچاو که ده یه وی هاوسه نگی خوی له سه ر
پاکانی رابگری ویاوه ک وایی دهمیکی تر هاوسه نگی تیک ده چی و
به رده بیته وه .

«ده توانین که میک خواردن له یه که م مال وه برگرین ،»

ژنه که ئەم ی ووت و خوله ک له دوای خوله ک چاوه پری وه لامي
لی ی ده کرد .

«شتیکمان هر چنگ ده که وتی ،» ژنه که خوی وه لامي
خوی دایه وه «هر چنگمان ده که وی .» خور به خیرایی له ئاسو
به رز ده بووه و سوور سوور بوو . تیلمه هه وری بوو به چه شنی
دوو که لی نیو دراستان به سه ر دهم و چاوی روژ پیاسه یان ده کرد .
نزیکه ی به و خیرایه ی که خور به رز ده بووه ده چوو ه یه ک و ده بووه
خونچه یه کی بلیسه داری بچوکی چاو چوزینه ره وه که ته نانه ت
که س چیت نه یه ده توانی ته ماشای بکات .

روث ووتی : «با هه رچونیک بیت هه ولیک بده یین .»

رینگ بو یه که م جار له دوینی خور ئاواوه ، ئیمرو له روژی
رونک ته ماشای ژنه که ی کرد و بینی دهم و چاوی سیستر بووین و
کوله کانیشی زیترووده چن .

به بی وورته ، له گرده که به ره و نشیوایی خا هه بووه .
ئاوری نه دایه وه بزانی ژنه که ی له دوایه تر . ، به لام

به ره و خوار ده چووو بی ی دواوه ی هه لده گرت و به هیزو توانای
خوی بو پیشه وه ی ده هاویشته . چی رینگایه کی تری نه بوو
بیجگه له مه بو ئەوه ی به سه ر زهوی یه که دا لاشه ی
خوی بکیشی .

له به رده م مالمیک وه ستاو سه یری ئەو دوو که له ی ده کرد
که لی یه وه بو ئاسمان هه ل ده چوو ، که ژنه که ی له دوا پیدا بی ی
گه یشت .

ژنه که ووتی : «من ده چم و هه ولیک دهم . توش لیره
دانیشه و پشویه که بده ، رینگ .»

دهمی کرده وه قسه یه که بلێ به لام که رووی گیراو هیچی
بی نه گوترا . سه یری خانوو هه که ی ده کرد ، سه یری قادر مه
چوه کان و په نجه ره په رده داره کان و دوو که لکیشه پردوو که له که ی
ده کرد ، مادام ئەم شتانه ی ده بینی له وشوینه هه سته
به وه نه ده کرد که نامویه و له وولاتیکی بیانی دا ده ژی .

روث له ده روزه چوه ژووری و به لایه کی خانوو هه که دا
سوورایه وه له به رده رگای ناندین وه ستا . ئاوریکی دواوه ی
دایه وه و بینی رینگ له رینگه که وه بو لای حه وشه که دیت .

یه کی که له پشت په رده ی په نجه ره یه که وه ته ماشای
ده کردن .

رینگ ووتی «له ده رگابده ،»

پشتی ده سته ی راسته ی له سه ر لایه کی ده رگا که داناو
به ئاسنی ده رگا که ئەو ونده ی له ده رگادا تا ده سته ژانی کرد .
رووی وه رگیاو به خیرایی سه یریکی رینگ کرد و ئەویش
سه ری بو له قانده وه .

دهم و ده ست ده رگای ناندین که لینیکی تی خراو سه ری
ئافره تیک له م درزه دا ده بینرا . ژنیکی نیمچه کاملی ئە سه ر
که برینیکی دریزو قوولی له سه ر هانی ی بوو ، که ئەمه ش وه ک
بلێ له ئەنجامی شکانی جه ره ی میوه هات به ر نیوچه وانی
که وتبی هاته ده ره وه .

بی ی ووتن «لیره برون ،»

«نامانه وی بیزارت بکه یین ،» روث ئەم ی به و په ری
خیرایی یه وه گووت .

«ئوه ی مه به ستمانه ته نها ده مانه وی بزانی ناخو
ده توانی که میک خواردنمان بده یتی . ته نها په تاته یه ک ، گه ر
هه تان بی ، یانانیک ، یا هه رشتیکی تر .»

«نازانم لیڙه چ ده کهن»، نافرته ته که پرسی، «هه ز له وه ناکه م بیگانه له ده ورو به ری ماله که م بن.»

نه وه نده ی نه مابوو که لینه که دابخات، به لام له یه که تاودا درزه که کرایه وه و ده م وچاوی جاریکی تر ده رکه و ته وه.

«من ته نها کچه که نان ده دم» دواپی ووتی، «به لام ناتوانم هیچ بده مه پیاوه که. نه وهی. هه مه، هه رچونیک بی، به شی هه ردووکتان ناکات.»

روث به خیرایی رووی وه رگیږاو پاشپانی یه که ی له زه وی یه قومه لانه که چوه خواری، ته ماشای رینگی کرد. به پر و شه وه نه ویش سه ری بوله قانده وه.

له ووشه ی سه رلیڼه کانی روټ ده که یشته که رچی نه شی ده بیستن. روټ سه ری بوله قاند.

رینگ چه ند شاقاویک بولای چوو.

روث ووتی «مالیکی تر تاقی ده که ی نه وه»

رینگ ووتی «نه خیر، تو پورو چیت ده داتی بیخو. من هه ول ده دم له مالیکی تر شتیکم ده ست بکه وی.»

ژنه که هیشتا حه زی نه ده کرد به بی نه و بچینه ژووری.

ژنه که ده رگای نان دینه که ی که میکی تر کرده وه و چاوه ری یی روټی ده کرد به سه ر پلیکانه کان سه رکه وی.

رینگ له سه ر نه سه که میلیک له ژیر دره ختیکه وه دانیشته.

ووتی «من لیڙه داده نیشم تا ده چینه ژووره وه و نانه که ت ده خوی چاوه ریت ده که م.»

روث به هیواشی به سه ر پلیکانه کان سه رکه وت تا که یشته به رتارمه که و له ده رگا که چوه ژووری، که له ژووری بوو، نافرته ته که نیشانه ی بوکورسی یه کی به رده م میزیک کرد، روټ له وی دانیشته.

چه ند په تاته یه که له سه ر میزه که بوو، هی دوینی شه و بوون گهرم کرابوونه وه، له که ل چه ند پسکویتیکی ساردوسر.

نه مانه له سه ر میزه که ی به رده می بوون، نینجا نافرته ته که ش کوپیک قاوه ی که رمی بوتیکردو له ته نیشته قاپه که ی بودانا.

روث نه وه نده ی بی ی ده کرا به خیرایی نانه که ی ده خوارد، فږی له قاوه توخه که رمه ده داو په تاته و نانه که ی ده جوی هه رکه نافرته ته که نه سه ره که له پشتیه وه له به رده رگا ته ماشای ده کرد بویه له وی وه ستابوو تا به نوره ته ماشای رینگو ژنه که بکات.

دووجار روټ توانی پارچه نان له ژیر بلوزه که ی بشاریته وه، له دوایشدا نیو په تاته ی خسته نیو به ږکی ته نوره که ی. نافرته ته که به گومان له روټی ده روانی هه رکه ته ماشای رینگی نه ده کرد له حه و شه ی ده ره وه دا.

نافرته ته که پرسی «بودوور ده پون؟»

روث ووتی «به لی»

نافرته ته که دیسان پرسی «له دوروه هاتون؟»

روث ووتی «به لی»

«نه م پیاوه ی له که لته کی یه؟»

روث بی ی ووت «میرده که مه.»

نافرته ته که دیسان ته ماشای حه و شه که ی کرد: جاریکی تریش چاوی خسته وه سه ر روټ. تاماوه یه که چی تری نه گووت.

روث هه ولی دا پارچه یه کی تر په تاته بخاته گیرفانیه وه، به لام له وکاته نافرته ته که به ووردی تری ی ده روانی.

نافرته ته که ووتی «باوه ر ناکه م نه مه میردت بی.»

روث وه لامی داوه «به لی، میردمه.»

«من هه رگیز نه و که سه به میردی خوم په سه ند ناکه م که ر به ناو گونداندا بمگیږی و ناوا ده روزه م پی بکا هه روه که توژیک له مه و پیش توده تکرد.»

روث به خیرایی گوټی «نه خوش بوو»، روی له سه ر کورسی یه که وه رگیږا تاروو بکاته نافرته ته که «پینج هه فته پیش نه وه ی بکه وینه ری نه خوش بوو.»

«نه دی بوله چی ی خوتان نه مانه وه له جیاتی نه وه ی وا به چه شنی مروقی خویری به م شارو به م دی دا بکه رین؟ ناتوانی نیشیک بکات، یاخوی نایه وی؟»

روث هه لساو نانه که ی ده سستی فری دا.

«سو پاست ده که م بو نه م به رچاییه» روټ ووتی «نه واده روم.»

«که ر نه و ناموژگاریه م لی و ه رده گری»، نافرته ته که ووتی «هه رکه بوټ ره خسا نه م پیاوه چی بهیله. که روا به بی کاری بمینیته وه و توش به دوا ی بکه وی تو مینشکت له که لله دانی یه.»

«نیشی هه بوو، به لام نه خوش که وت و تایی لی هات.»

«باوه رت بی ناکه م. هه ربویه شه به دروزنت تی ده که م.»

روټ چوه لای ده رگا که، به خوی کردیه وه و چوه ده ری

له بهر تارمه که ئاوړېکې دایه وه و سه پری نه و نافرته ی کرد که شتیکی دایې بیخوات .

«نه گه نه خوش بووې و له ناو نوین که و توبوې وه ک تو گوت ،» نافرته که پرسی ، تا به رده رگا به دوايه وه بوو «نه دی بو هه ستاوه و ناوا وه ک مروی خو پری ملی ریگای گرتوته به ربه بی نه وه ی نه بوخوی و نه بو توتیکه یه ک خوار دنتان هه بی ؟»

روث بینی رینگ له سهر نه سکه میلنک له ژیر دره ختیک دانیشتوه ، چی تر وه لای نافرته که ی نه دده اوه ، به لام چی تر خوی پینه گیرا هیچ نه لی .

«ده زانی له بهر چی وا به شاران که وتین ، چونکی خوشکم بو نویسیم ووتی کورپه که مان مردووه . که په که م جار میرده که م نه خوش که وت ، کورپه که م ناره لای خوشکم چاوی لی بی ، نیستاش ده چین گوره که ی ببینین .»

له پلیکانه کان به غار هاته خوار ی و به ناو حه وشه که نه و نده ی ده ی توانی خیرا درویشته که گه یشته لای سوچیکی خانووه که ، رینگ هه لساو به سهر ریگه که به دوا ی که وت ، که سیان هیچیان نه گوت ، به لام نه یده توانی بولای خانووه که روو وهر نه گپری ، که له وی نافرته که له درزی دهرگا که وه ته ماشای ده کردن .

پاش نه وه ی سه دپی یه ک یازیتر دوور که وتنه وه ، روث بلوزه که ی کرده وه ، نه و پارچه نانانه ی شارد بونیه وه دهری هیئا . رینگ به بی وورته لی وهر گرت . هه رکه هه موری خوارد ، په تاته که ی پی دا . به برسیتی یه وه هه لی لووشی ، به چاوه کانی له گه لی دده اوه هه رکه نه مه ی ده جوی و ناوای ده کرد .

نزیکه ی نیو سه عاتیک رویشتن پیش نه وه ی هیچیان دیسان بکه و ته وه قسه .

روث ووتی «نافره تیکی چروک بوو . گه له بهر خوار دنه که نه بوايه ، دهر ویشتم پیش نه وه ی خوار دنه که بخوم .»

تاماره یه کی زور رینگ هیچی نه گوت . که یشتنه بینی دوله که و دیسان به ره و هه وراز به سهر ده که وتنه وه پیش نه وه ی بکه ونه وه قسه . رینگ ووتی : «له وانه په گه ر بیزانیا یه بو کوی ده چوین نه و نده به هیچ و پوچی له گه لت نه ده جولایه وه .»
روث هه نسکی خوی خوارده وه .

«چه ندیکی ترماوه بگه یین ، رینگ ؟»

«نزیکه ی سی تاچل میل .»

«به یانی ده که یینی ؟»

رینگ سه ری جولانده وه .

«روژی پاشتر ؟»

«نازانم ؟»

«رهنگه گه ر ئوتومبیلیکمان ده ست که وی نه مشه و

بگه یینه نه وی ؟» روث پرسی و چیتر له ووزه یدا نه مابوو هه نسکه کانی ناو که رووو سینه ی به ربه ست بکات .

رینگ ووتی «به لی ، گه رده ستمان بکه وی ، زووتریش

ده گه یین .»

پیاوه که رووی بو دواوه وهر گپراو ته ماشایه کی ریگا که ی

دوا ی خو یانی کرد ، به لام قه ت هیچ شتیک دیار نه بوو . پاشان

ته ماشای زه وی به ربه ی خوی کردو هه نگاهه کانی پی ی

راسته و پاشان چه په ی ده ژمارد .

* نه م چیرو که م له کتیبی Erskine Caldwell, The Complete Stories.

وه گپراوه .

ناوی چیرو که که . . 26 — pp.22 ((Man and Woman))

* نیرسکین کالدویل له سالن 1903 له (جورجیا) هاتوته دونیا .

پاش چه ندین سال نووسین توانی ناوبانگیکی جیهانی بوخوی

وده ست بهینی . به ره مه کانی له بیست و شه ش ولات و به بیست و

یه ک (به کوردی رایبست و دوو) زمان بلا وکراونه ته وه . به ره مه کانی

باسی ژیانی لادیکانی باکوورو باشووری نه مریکا ده کن . له زوربه ی

کاره کانی پاله وانه کانی مروفی جوتیری هه ژار ، پاله ، سه پان و

قولله ره شی کلول و نافرته ی قه له نده رن .

به ره مه هه ره دیاره کانی نه مانه ن :

* ریگای توتن (1932)

* زه مینی بچکوله ی خوا (1933)

* کرنوش بیه بوژوژ

* هاور ی سه فهر (1935)

* گیروگرفت له مانگی که لاوزدا (1940)

* دهستی به هیزی خوا (1947)

* چراهه ک بوداهاتنی شه و (1952)

* خوشه ویستی و پاره (1954) وچه ندین کومه له چیروکی تریش

(وه رگپرا)